

95 . Isaccea | Județ: Tulcea | Punct: Suhat | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 159696.04

Perioade: Preistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Adrian Bălășescu, Constantin Haită, Cristian Leonard Micu, Florian Mihail, Felicia Monah, Ancuța Petrache, Valentin Radu, Florin Velicicu

Instituții: Muzeul Național de Istorie a României, Centrul Național de Cercetări Pluridisciplinare, Muzeul Național de Istorie a României, Centrul Național de Cercetări Pluridisciplinare, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea, Institutul de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea, Institutul de Arheologie, Iași, Universitatea "Valahia", Târgoviște, Muzeul Național de Istorie a României, Centrul Național de Cercetări Pluridisciplinare, Universitatea "Ovidius", Constanța

Raport

Așezarea neolitică - atribuită culturii Boian, faza Giulești – din punctul Suhat este amplasată pe o terasă relativ joasă, ce mărginește fosta zonă de bălți a Dunării.

Primele informații legate de prezența unor descoperiri aparținând epocii neo-eneolitice la Isaccea îi aparțin lui E. Comșa¹, care semnală în zona localității o așezare gumelnițeană, fără a indica și punctul în care aceasta a fost localizată.

În primăvara anului 1990, Muzeul de Arheologie Tulcea a realizat o nouă cercetare de suprafață în zonă, care a avut drept rezultat și „recoltarea unui bogat material boiano-gumelnițean” în punctul Suhat.²

Începând cu anul 1996, ICEM Tulcea, în colaborare cu MNIR și IAB, desfășoară un program de cercetări sistematice în așezarea neolitică (cultura Boian, faza Giulești) din punctul Suhat. Necesitatea inițierii unui proiect de cercetare la Isaccea s-a impus din mai multe motive:

- noutatea descoperirii. Era pentru prima dată când pe teritoriul dobrogean era semnalată - cu siguranță - o așezare a culturii Boian, faza Giulești, punct care indică în același timp și limita estică a ariei de răspândire a elementelor caracteristice acestei entități culturale;
- prezența comunităților specifice fazei Boian-Giulești în nordul Dobrogei marchează, în stadiul actual al cunoștințelor, începutul epocii neolitice în zona amintită;
- existența altor realități culturale în zonă, marcată de descoperirea fragmentelor ceramice aparținând culturii Hamangia, fazelor Boian-Spanțov și Gumelnița A1;
- starea precară de conservare a complexului arheologic.

Principalele obiective ale campaniei 2005 au fost:

- continuarea cercetării complexelor arheologice identificate în suprafața S3, aflată în zona de S a așezării;
- realizarea unei serii de sonde în zona de S a așezării pentru stabilirea raportului dintre suprafața maximă de răspândire a materialului neolitic și suprafața reală a așezării neolitice

În cadrul suprafeței S3 au fost cercetate sau identificate următoarele complexe arheologice neolitice:

G145

În campania precedentă s-a considerat că cercetarea acestui complex din cadrul nivelului de locuire NI a

fost încheiată. Ultimele observații ne indică faptul că dimensiunile sale sunt cu mult mai mari decât cele fixate anterior. Groapa a avut o formă ovală, cu diametrul maxim de 1,90 m, profilul probabil tronconic. Adâncimea maximă a amenajării a fost de 0,99 m. G145 reprezintă una din rarele gropi menajere în care am remarcat mai multe etape de acumulare a deșeurilor :

US 1174 – sediment friabil, cenușiu, alături de care apar oase de pești și mamifere, cenușă, fragmente ceramice și fragmente bivalve;

US 1173 – sediment nisipos, brun-verzui, alături de care au fost înregistrate fragmente ceramice, cenușă, oase de pești și mamifere, fragmente bivalve;

US 1172 – sediment compact, nisipos, verzui, alături de care apar fragmente ceramice, oase de pești și mamifere, cenușă, fragmente bivalve, chirpici incendiați și neincendiați;

US 1170 – sediment friabil, ce conține o cantitate apreciabilă de oase de pești, oase de mamifere, foarte puține fragmente ceramice, chirpici arși și nearși;

US 1151- sediment compact, nisipos, verzui, ce conține o cantitate apreciabilă de chirpici arși și nearși, oase de mamifere și pești, fragmente de bivalve și fragmente ceramice.

În fiecare unitate stratigrafică a fost prelevat un eșantion de sediment de 10 l, sitat sub jet de apă, destinat analizelor arheobotanice și arheozoologice

G168

Groapă menajeră, identificată în zona centrală a c. A9. În această zonă a fost observată o ușoară înclinare a terenului pe direcția S-N. Complexul se individualizează în cadrul nivelului de locuire NI printr-un sediment compact, cenușiu-verzui, alături de care au fost înregistrate fragmente ceramice (cu dimensiuni mari și mici, orientate atât orizontal, cât și vertical), chirpici arși și nearși, cenușă, fragmente de bivalve, melci, oase de pești și mamifere.

G169

Groapă menajeră, identificată la în c.A9, A10, B9 și B10. În această zonă terenul prezintă o ușoară înclinare pe direcția E-V.

G171

Groapă menajeră identificată în jumătatea de V a c.B9. În acest punct terenul prezintă o ușoară înclinare pe direcția S-N. Forma gropii este ovală, cu diametrul maxim de 1,15 m, profilul tronconic. Adâncimea maximă a gropii este de 1,22 m. Și în acest complex au fost individualizate câteva etape de acumulare a deșeurilor menajere, prezentate în ordine cronologică:

- US 1683 - sediment compact, brun-gălbui, alături de care au fost înregistrați chirpici arși și nearși, bivalve, fragmente ceramice de dimensiuni medii, oase de pești, cenușă;

- US 1682 - sediment compact, nisipos, gălbui, ce conține chirpici nearși, oase de pești, fragmente bivalve, fragmente ceramice de mici dimensiuni;

- US 1681 – sediment compact, nisipos, cenușiu gălbui, ce conține o cantitate mare de chirpici nearși, cenușă, oase de pești, fragmente și exemplare întregi de bivalve, fragmente ceramice de dimensiuni mici și medii.

Pentru fiecare etapă de depunere a fost prelevat un eșantion de 10 l, sitat sub jet de apă. Materialul rezultat este supus unor analize arheozoologice și arheobotanice.

Complexul aparține nivelului de locuire NI.

În campania 2005 au fost realizate următoarele sondaje:

- Son. 1, aflat la 32 m SE de punctul O1 al așezării neolitice. Dimensiunile sale sunt 3 x 2 m, orientarea N-S. În acest context au fost identificate două posibile gropi menajere atribuite perioadei neolitice - C190 și C192;

- Son. 2, aflat la 5 m S de Son.1. Dimensiunile sale și orientarea sunt similare Son. 1. În acest context a fost identificată o posibilă groapă menajeră atribuită perioadei neolitice – C193.

Situația înregistrată în cele două sonde amintite mai sus pare să modifice datele referitoare la dimensiunile așezării, suprafața acestuia fiind cu mult mai mare decât cea cunoscută până în prezent.

Note

- 1. E. Comșa, 1962, p. 224.

2. El. Lăzurcă, 1995, p. 21.

Informații suplimentare online

[Raportul 3396 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
